

Цей Стандарт затверджений Комітетом з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів.

МСБОДС 18 - ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ

Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору базується в основному на Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку (МСБО) 14 (переглянутому в 1997 році) "Звітність за сегментами", опублікованому Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (КМСБО). У 2001 році була утворена Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) і Фонд Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО), які замінили КМСБО. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО), опубліковані КМСБО, залишаються чинними до їх зміни або вилучення РМСБО. У цьому виданні Комітету з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів витяги з МСБО 14 наводяться з дозволу РМСБО.

Затвердженим текстом цього Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) є текст, надрукований РМСБО англійською мовою, примірники якого можна отримати безпосередньо у видавничому відділі РМСБО, розташованому за адресою: 7th Floor, 166 Fleet Street, London EC4A 2DY, United Kingdom. E-mail:

Адреса електронної пошти: publications@iasb.org.uk

Сторінка в Інтернеті: <http://www.iasb.org.uk>

Авторське право на Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, на Проекти для обговорення та інші публікації КМСБО та РМСБО належить ФКМСБО.

“МСБО”, “РМСБО”, “КМСБО”, “ФКМСБО” та “Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку” є торговими знаками Фонду Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО) і не повинні використовуватися без затвердження ФКМСБО.

Інформацію про Міжнародну федерацію бухгалтерів і текст цього Стандарту можна знайти на Інтернет-сторінці за такою адресою: <http://www.ifac.org>.

Затвердженим текстом цього Стандарту є текст, надрукований англійською мовою.

Авторське право © 2001 р. належить Міжнародній федерації бухгалтерів. Усі права застережені. Жодна частина цієї публікації не може бути відтворена, збережена у будь-якій системі вилучення інформації, або передана у будь-якій формі чи будь-яким засобом, включаючи електронні та механічні засоби, фотокопіювання, магнітофонний запис або будь-які інші системи збереження і відтворення інформації, без попереднього письмового дозволу Міжнародної федерації бухгалтерів.

ISBN: 1-887464-73-5

International Federation of Accountants
535 Fifth Avenue, 26th Floor
New York, New York 10017
United States of America
Інтернет-сторінка: <http://www.ifac.org>

ВСТУП

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДЛЯ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Комітет з питань державного сектору (Комітет) Міжнародної федерації бухгалтерів розробляє серію рекомендованих стандартів для суб'єктів господарювання державного сектору, які називаються Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС). Комітет визнає значні переваги досягнення послідовної та порівнюваної фінансової інформації в юрисдикціях та вважає, що МСБОДС відіграватимуть важливу роль, надаючи можливість реалізувати ці переваги.

Прийняття МСБОДС органами державної влади покращить якість і порівнюваність фінансової інформації, наведеної у звітності суб'єктів господарювання державного сектору в усьому світі. Комітет визнає право урядів та національних організацій, які розробляють та затверджують стандарти, встановлювати рекомендації та стандарти бухгалтерського обліку для фінансової звітності державного сектору у своїх юрисдикціях. Комітет сприяє прийняттю МСБОДС та гармонізації національних вимог з МСБОДС. Фінансові звіти слід визначати як такі, що відповідають вимогам МСБОДС, лише якщо вони відповідають усім вимогам кожного застосованого МСБОДС.

Метою поточного етапу робочого плану Комітету є розробка МСБОДС, що базуються на Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку (МСБО), опублікованих Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та чинних на 31 серпня 1997 р., або на їхніх варіантах, переглянутих після цієї дати. Деякі проблеми бухгалтерського обліку в державному секторі не повністю вирішені в МСБО. Хоча ці проблеми не входять до стислого викладу поточного етапу робочого плану Комітету, він усвідомлює важливість цих питань та сподівається вирішити їх після публікації первісної серії стандартів.

МСБОДС 18 - ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ

ЗМІСТ

Параграфи

МЕТА

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ.....1-7

ВИЗНАЧЕННЯ.....8-11

Визначення з інших Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору.....8

Визначення сегмента9-11

ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ.....12-13

ФОРМАТ ЗВІТНОСТІ.....14-16

Сегменти діяльності та географічні сегменти.....17-22

КОМБІНОВАНА СЕГМЕНТАЦІЯ.....23

НЕНАЛЕЖНИЙ ФОРМАТ ЗВІТНОСТІ.....24-26

ВИЗНАЧЕННЯ ДОХОДУ, ВИТРАТ, АКТИВІВ, ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ТА ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ СЕГМЕНТА27

Визначення статей, що відносяться до сегмента.....28-32

АКТИВИ, ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ДОХОДИ І ВИТРАТИ СЕГМЕНТА.....33-42

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЩОДО СЕГМЕНТІВ.....43-46

СПІЛЬНІ АКТИВИ.....47-48

НОВОВИЗНАЧЕНІ СЕГМЕНТИ.....49-50

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ.....51-64

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ ЗА СЕГМЕНТАМИ.....65-66

ІНШІ ПИТАННЯ РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ.....67-73

ОПЕРАЦІЙНІ ЦІЛІ СЕГМЕНТА.....74-75

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ.....76-77

ДОДАТОК 1 - ПРИКЛАД РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЗА

СЕГМЕНТАМИ

**ДОДАТОК 2 - СТИСЛИЙ ВИКЛАД РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ,
ЩО ВИМАГАЄТЬСЯ**

**ДОДАТОК 3 - ЯКІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ФІНАНСОВОЇ
ЗВІТНОСТІ**

ПОРІВНЯННЯ З МСБО 14

МСБОДС 18 - ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ

Положення стандартів, виділені напівжирним курсивом, слід читати в контексті параграфів з коментарями в цьому Стандарті, наведеними звичайним шрифтом, а також у контексті Передмови до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку для державного сектору не призначені для застосування до несуттєвих статей.

Мета

Метою цього Стандарту є встановлення принципів для відображення у звітності фінансової інформації за сегментами. Розкриття цієї інформації має на меті:

- а) допомогти користувачам фінансових звітів краще зрозуміти результати діяльності суб'єкта господарювання в минулому і визначити ресурси, які були виділені для підтримки основної діяльності цього суб'єкта господарювання;
- б) удосконалити прозорість фінансової звітності і забезпечити здатність суб'єкта господарювання краще виконувати свої зобов'язання з ведення бухгалтерського обліку.

Сфера застосування

1. Суб'єктам господарювання, які готують і подають фінансові звіти за принципом нарахування, належить застосовувати цей Стандарт у поданні інформації щодо сегментів.
2. Вимоги цього Стандарту поширюються на всі суб'єкти господарювання державного сектору, за винятком державних комерційних підприємств.
3. Державні комерційні підприємства (ДКП) повинні дотримуватися Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), розроблених Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. В Рекомендації № 1 "Фінансова звітність державних комерційних підприємств" зазначається, що положення МСБО поширюються на всі комерційні підприємства, незалежно від того, в якому секторі вони працюють – у державному чи в приватному. Рекомендація № 1 зазначає, що ДКП мають подавати фінансові звіти, які відповідають МСБО у всіх суттєвих аспектах.
4. Цей Стандарт слід застосовувати при поданні повних комплектів опублікованих фінансових звітів, які відповідають вимогам Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору.
5. Повний комплект фінансових звітів містить звіт про фінансовий стан, звіт про фінансові результати, звіт про рух грошових коштів, звіт про зміни в чистих активах / власному капіталі та примітки, як зазначено в МСБОДС 1 "Подання фінансових звітів".
6. *Якщо консолідовані фінансові звіти урядової або іншої економічної групи, подаються разом з окремими фінансовими звітами суб'єкта господарювання, який є материнською компанією, інформацію за сегментами слід подавати тільки на основі консолідованих фінансових звітів.*
7. У деяких юрисдикціях консолідовані фінансові звіти урядової або іншої групи й окремі фінансові звіти контролюючого суб'єкта господарювання поєднуються і

подаються разом як єдиний звіт. У таких випадках звіт, що містить консолідовані фінансові звіти урядового або іншого контролюючого суб'єкта господарювання, має подавати інформацію за сегментами лише на основі консолідованих фінансових звітів.

Визначення

Визначення з інших Міжнародних Стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору

8. Далі наведено терміни, використовувані в цьому Стандарті у значенні, визначеному МСБОДС 2 "Звіт про рух грошових коштів"; МСБОДС 3 "Чистий надлишок або дефіцит за період, суттєві помилки та зміни в обліковій політиці" та МСБОДС 9 "Дохід від операцій обміну":

Дохід – валове надходження економічних вигод або потенціалу корисності протягом звітного періоду, коли чисті активи / власний капітал зростають у результаті цього надходження, а не в результаті внесків власників .

Інвестиційна діяльність – придбання і продаж довгострокових активів, а також інших інвестицій, які не є еквівалентами грошових коштів.

Облікова політика – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та процедури, прийняті суб'єктом господарювання для складання та подання фінансових звітів.

Операційна діяльність – види діяльності суб'єкта господарювання, які не є інвестиційною або фінансовою діяльністю.

Фінансова діяльність – діяльність, результатом якої є зміни розміру та складу власного і запозиченого капіталу суб'єкта господарювання.

Терміни, визначені в інших Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку для державного сектору, вживаються в цьому Стандарті в тому самому значенні, як у цих інших стандартах, та наводяться в Глосарії термінів, який публікується окремо.

Визначення сегмента

9. Сегмент – відокремлюваний вид діяльності (або група видів діяльності) суб'єкта господарювання, за яким фінансову інформацію належить подавати окремо для оцінювання результатів діяльності суб'єкта господарювання в досягненні визначених цілей у минулому і для прийняття рішень щодо майбутнього розподілу ресурсів.

10. Уряди та їх агенції контролюють суттєві державні ресурси і функціонують з метою надання широкого спектру товарів і послуг своїм складовим у різних географічних регіонах і в регіонах з різними соціально-економічними умовами. Від цих суб'єктів господарювання очікується, а в деяких випадках офіційно вимагається, ефективне і раціональне використання зазначених ресурсів у досягненні цілей таких суб'єктів господарювання. Консолідовані фінансові звіти і фінансові звіти окремих суб'єктів господарювання забезпечують огляд контрольованих активів і зобов'язань, прийнятих суб'єктом господарювання, що звітує; висвітлюють вартість наданих послуг і обсяги доходів від оподаткування, розподіл бюджетних коштів і відшкодування витрат,

понесених для фінансування на забезпечення таких послуг. Однак ця сукупна інформація не висвітлює конкретні операційні цілі і основні види діяльності суб'єкта господарювання, що звітує, як і виділені ресурси або витрати, здійснені для досягнення цих цілей або на забезпечення цієї діяльності.

- 11. У більшості випадків види діяльності суб'єкта господарювання є настільки широкими і охоплюють настільки великий діапазон різних географічних регіонів з різноманітними соціально-економічними характеристиками, що виникає необхідність відображення у звітах дезагрегованої фінансової і нефінансової інформації щодо конкретних сегментів суб'єкта господарювання для надання відповідної інформації на забезпечення підзвітності і прийняття рішень.*

Звітність за сегментами

- 12. Суб'єкт господарювання повинен визначити свої окремі сегменти відповідно до вимог, наведених у параграфі 9 цього Стандарту, і подавати інформацію щодо цих сегментів згідно з вимогами, наведеними в параграфах 51-75 цього Стандарту.*
- 13. Згідно з вимогами цього Стандарту, суб'єктам господарювання державного сектору слід визначати кожен відокремлюваний вид або групу видів діяльності як окремий сегмент діяльності, за яким у звітах має подаватися фінансова інформація для оцінки результатів діяльності цього суб'єкта господарювання в досягненні визначених цілей у минулому і для прийняття рішень щодо розподілу ресурсів у майбутньому. Окрім інформації, розкриття якої вимагають параграфи 51-75 цього Стандарту, суб'єкти господарювання заохочуються до розкриття додаткової інформації щодо звітних сегментів, як визначає цей Стандарт, або як вважається за необхідне для забезпечення відповідальності / підзвітності і прийняття рішень.*

Формат звітності

- 14. У більшості випадків основна класифікація видів діяльності, яка визначається у бюджетній документації, відображає сегменти, за якими в звітах подається інформація керівному органу і найвищому керівникові суб'єкта господарювання. У більшості випадків сегменти, відображені у звітах керівному органу і вищому керівникові, також відобразатимуть ті сегменти, які відображаються у фінансових звітах. Це пояснюється тим, що інформація про сегменти необхідна керівному органу та вищому керівникові для виконання їхніх обов'язків з управління і для оцінки результатів діяльності суб'єкта господарювання в досягненні визначених цілей у минулому і для прийняття рішень щодо розподілу ресурсів у майбутньому.*
- 15. Визначення тих видів діяльності, які слід згрупувати в окремі сегменти і відобразити у фінансових звітах для забезпечення відповідальності / підзвітності і прийняття рішень, вимагає застосування певного судження. Розробляючи таке судження, особи, що готують фінансові звіти, беруть до уваги таке:*
 - а) мета подання фінансової інформації за сегментами згідно з параграфом 9;*
 - б) очікування членів спільноти та їх обраних або призначених представників щодо ключових видів діяльності суб'єкта господарювання;*

- в) якісні характеристики фінансової звітності згідно з визначенням у Додатку 2 МСБОДС 1. Стислий виклад цих характеристик наведено також у Додатку 3 цього Стандарту. Ці якісні характеристики включають доречність, достовірність і зіставність у часі фінансової інформації щодо різних сегментів суб'єкта господарювання, яка відображається у звітах. (Ці характеристики базуються на якісних характеристиках, визначених у Концептуальній основі для складання та подання фінансових звітів КМСБО);
 - г) відповідність структури конкретного сегмента тій основі, на якій фінансова інформація має подаватися керівному органу або вищому керівникові для оцінки результатів діяльності суб'єкта господарювання в досягненні визначених цілей у минулому і для прийняття рішень щодо розподілу ресурсів у майбутньому .
16. На загальнодержавному рівні фінансова інформація часто агрегується і подається у звітах у спосіб, який, наприклад, відображає такі аспекти:
- а) основну економічну класифікацію видів діяльності, здійснюваної центральним урядом, зокрема, охорону здоров'я, освіту, оборону та соціальне забезпечення (ці види діяльності можуть відображати функціональну класифікацію уряду згідно зі Статистикою державних фінансів) і основні види діяльності державних комерційних підприємств, таких як державні електростанції, банки та суб'єкти страхової діяльності;
 - б) портфельні обов'язки окремих міністрів або членів органів виконавчої влади. Часто, але не завжди, ці обов'язки відповідають економічній класифікації, наведеній у пункті а). Відмінності ж можуть виникати через те, що портфельні обов'язки можуть не обмежуватися однією економічною класифікацією, а поєднувати відразу кілька з них або ж, навпаки, не відповідати їм.

Сегменти діяльності та географічні сегменти

17. Типи сегментів, за якими подаються звіти керівному урядовому / державному органу та вищому (виконавчому) керівникові суб'єкта господарювання, часто називають сегментами діяльності або географічними сегментами. Ці терміни використовуються в цьому Стандарті в такому значенні:
- а) сегмент діяльності – це відокремлюваний компонент суб'єкта господарювання, зайнятий у забезпеченні певних результатів або досягненні конкретних цілей, які відповідають загальній місії кожного суб'єкта господарювання;
 - б) географічний сегмент – це відокремлюваний компонент суб'єкта господарювання, зайнятий у забезпеченні певних результатів або досягненні конкретних цілей у певному географічному регіоні.
18. Управління державними відділами та агенціями звичайно здійснюється відповідно до видів їхньої діяльності, оскільки такий підхід відображає спосіб визначення основних результатів, забезпечує моніторинг досягнень, а також визначення потреб у ресурсах і виділення бюджетних коштів. Прикладом суб'єкта господарювання, який подає внутрішню звітність на основі видів або сегментів діяльності, може служити відділ освіти, організаційна структура і система внутрішньої звітності якого відображає діяльність у сфері початкової, середньої і вищої освіти з результатами за окремими сегментами. Така основа сегментації може бути прийнята для внутрішніх потреб, оскільки навички і матеріальна база,

необхідні для забезпечення бажаних результатів і віддачі від кожного з цих широких видів освітньої діяльності, є різними. Крім того, ключові фінансові питання, що їх має вирішити керівництво, включають визначення ресурсів, які слід виділити на забезпечення кожного з цих результатів або видів діяльності. У цих випадках існує ймовірність, що зовнішня звітність, побудована на сегментах діяльності, також задовольнятиме вимоги цього Стандарту.

19. Чинники, які слід брати до уваги при визначенні того, чи є результати (товари і послуги) пов'язані між собою і чи слід їх згрупувати у сегменти з метою відображення у фінансових звітах, такі:
- а) характер товарів що виробляються, послуг, які надаються, або видів діяльності, що реалізується;
 - б) характер виробничого процесу та / або надання послуг і механізм або процес їх надання;
 - в) тип покупців певної продукції або послуг;
 - г) чи відображає обраний підхід спосіб управління суб'єктом господарювання і метод подання фінансової інформації вищому керівництву та органі управління;
 - г) у разі доречності – характер регулюючого середовища (наприклад, відділ чи уповноважений законом орган) або сектор діяльності уряду (наприклад, фінансовий сектор, сектор комунальних послуг чи загального управління).
20. Організаційна структура суб'єкта господарювання і його система внутрішньої фінансової звітності органі управління та вищому керівництву може будуватися на регіональній основі – у загальнонаціональному масштабі, на рівні області (штату) або відповідно до місцевих чи інших кордонів юрисдикції. У таких випадках внутрішня система звітності відповідає структурі географічного сегмента.
21. Формат географічного сегмента можна обирати, якщо, наприклад, організаційна структура і система внутрішньої фінансової звітності відділу освіти базується на регіональних результатах у сфері освіти, оскільки ключові показники оцінки результатів і рішення щодо розподілу ресурсів, які приймаються органом управління та вищим керівництвом, визначаються шляхом посилення на досягнення і потреби регіону. Такий формат може прийматися для збереження автономії регіону у визначенні потреб і наданні послуг у сфері освіти або в разі суттєвих відмінностей у цілях освіти чи в операційних умовах, що існують у різних регіонах. Його можуть приймати і просто через те, що, на думку керівництва, організаційна структура за регіональною ознакою краще відповідає цілям певної організації. У таких випадках рішення щодо розподілу ресурсів первісно приймає (а надалі контролює) орган управління і вище керівництво регіонального рівня. Тоді деталізовані рішення щодо розподілу ресурсів за конкретними видами діяльності всередині географічного регіону приймаються регіональним керівництвом відповідно до потреб у сфері освіти даного регіону. В таких випадках ймовірно, що звітна інформація за географічними сегментами у фінансових звітах також задовольнятиме вимоги цього Стандарту.
22. Чинники, які слід брати до уваги при визначенні доцільності подання фінансових інформації на основі географічних сегментів, такі:

- а) подібність економічних, соціальних і політичних умов у різних регіонах;
- б) взаємозв'язок між першочерговими цілями суб'єкта господарювання і різних регіонів;
- в) відмінності характеристики надання послуг і операційних умов у різних регіонах;
- г) чи відображає обраний підхід спосіб управління суб'єктом господарювання і метод подання фінансової інформації вищому керівництву та органі управління;
- г) особливі потреби, навички або ризики, пов'язані з діяльністю в конкретному регіоні.

Комбінована сегментація

23. У деяких випадках суб'єкт господарювання може подавати до органу управління та вищого керівництва звіти за доходами, витратами, активами і зобов'язаннями сегмента на основі формату кількох сегментів, наприклад, за сегментом діяльності і за географічним сегментом. Подання звітної інформації на основі обох сегментів (сегмента діяльності і географічного сегмента) у зовнішніх фінансових звітах часто забезпечує корисну інформацію, якщо на досягнення цілей суб'єкта господарювання значно впливають як різні товари та послуги, що він надає, так і різні географічні регіони, де він надає ці товари та послуги. Подібно до цього на загальнодержавному рівні уряд може прийняти ту основу для подання інформації, яка відображатиме розкриття результатів за загальним управлінням, державним фінансовим сектором і сектором торгівлі і доповнюватиме аналіз сектору загального управління, наприклад, розкриттям інформації за сегментами щодо їх основної мети або функціональних субкатегорій. У таких випадках звітність за сегментами може подаватись окремо або у вигляді таблиці. Крім того, можна прийняти формат первинної і вторинної звітності з обмеженим розкриттям щодо вторинних сегментів.

Неналежний формат звітності

24. Як зазначалося вище, у більшості випадків ті сегменти, за якими інформація внутрішньої звітності подається органам управління та вищому керівництву суб'єкта господарювання для оцінки результатів діяльності суб'єкта господарювання в минулому і для прийняття рішень щодо майбутнього розподілу ресурсів, відображатимуть сегменти, визначені у бюджетній документації. Згідно з вимогами цього Стандарту, ці самі сегменти будуть прийняті і для цілей зовнішньої звітності. Однак у деяких випадках внутрішня звітність суб'єкта господарювання органам управління та його вищому керівництву може бути структурована за форматом, який передбачає агрегування даних і окреме відображення у звіті доходів, витрат, активів і зобов'язань, пов'язаних із бюджетною діяльністю і комерційною діяльністю. Або ж така внутрішня звітність може розмежовувати суб'єкти господарювання, діяльність яких залежить від фінансування з бюджету, від державних комерційних підприємств (ДКП). Фінансова інформація за сегментом, відображена у звіті на основі тільки цих

сегментів, не відповідатиме цілям, визначеним у цьому Стандарті, тому що такі сегменти ймовірно не надаватимуть доречну інформацію для користувачів щодо, наприклад, результатів діяльності суб'єкта господарювання у досягненні його основних операційних цілей.

25. У деяких випадках дезагрегована фінансова інформація, яка подається у звіті організації управління та вищому керівництву, може не відображати доходи, витрати, активи і зобов'язання за сегментами діяльності чи за географічними сегментами або не містити посилання на інші види діяльності. Такі звіти можуть готуватися лише для відображення видатків за їхнім характером (наприклад, на заробітну плату, оренду, обладнання та придбання капіталу) на постатейній основі, яка відповідає бюджетним асигнуванням чи іншій моделі санкціонованого виділення коштів або здійснення видатків, визначеній для певного суб'єкта господарювання. Такий підхід може застосовуватися для цілей подання фінансової звітності до органу управління та вищого керівництва скоріше для підтвердження дотримання визначених умов використання наданих коштів, ніж із метою оцінки результатів основної діяльності суб'єкта господарювання для досягнення його цілей у минулому і для прийняття рішень щодо майбутнього розподілу ресурсів. Якщо внутрішня звітність організації управління та вищому керівництву структурована за форматом, який передбачає лише відображення інформації щодо дотримання умов, зовнішні звіти, підготовлені на цій самій основі для органу управління та вищого керівництва, не відповідатимуть вимогам цього Стандарту.
26. Якщо внутрішня звітність суб'єкта господарювання не задовольняє вимог цього Стандарту, то такий суб'єкт господарювання для подання зовнішніх звітів повинен визначити сегменти, які відповідатимуть визначенню сегмента, наведеному в параграфі 9, і розкривати інформацію згідно з вимогами параграфів 51-75.

Визначення доходу, витрат, активів, зобов'язань і облікової політики за сегментами

27. *Додаткові терміни, використовувані в цьому Стандарті, мають такі значення:*

Активи сегмента – операційні активи, які використовуються сегментом у його операційній діяльності і які можна прямо віднести до цього сегмента або обґрунтовано розподілити на цей сегмент.

Якщо сегментний дохід сегмента включає дохід у вигляді відсотків або дивідендів, то до активів сегмента входять пов'язані з ними кредити, інвестиції, дебіторська заборгованість або інші доходні активи.

До складу активів сегмента не входять активи, що підлягають оподаткуванню податком на прибуток, або їх еквіваленти, які, згідно з Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, визнаються активами з обов'язковою сплатою податку на прибуток або його еквівалентів.

До активів сегмента належать інвестиції, облік яких здійснюється виключно за методом участі в капіталі, якщо чистий надлишок (дефіцит) у результаті таких інвестицій включається до доходу сегмента. Активи сегмента включають частку учасника спільного підприємства в операційних активах

спільно контролюваного суб'єкта господарювання, яка обліковується на основі пропорційної консолідації відповідно до положень МСБОДС 8 "Фінансова звітність про частки у спільних підприємствах".

Активи сегмента визначаються після вирахування відповідних поправок, які відображаються як пряме згортання у звіті про фінансовий стан суб'єкта господарювання.

Витрати сегмента – витрати в результаті операційної діяльності сегмента, яка безпосередньо відноситься до сегмента, а також відповідна частка витрат, яку можна обґрунтовано розподілити на сегмент, у тому числі витрати, пов'язані з реалізацією товарів і послуг зовнішнім покупцям, і витрати, пов'язані з операціями з іншими сегментами цього суб'єкта господарювання. Витрати сегмента не включають:

- а) екстраординарні статті;
- б) витрати на виплату відсотків, у тому числі за авансами та позиками, отриманими від інших сегментів, окрім випадків, коли діяльність сегмента має переважно фінансовий характер;
- в) збитки від продажу інвестицій або збитки в результаті погашення заборгованості, крім випадків, коли діяльність сегмента має переважно фінансовий характер;
- г) частка суб'єкта господарювання у чистому дефіциті або збитках асоційованих компаній, спільних підприємств або інших інвестицій, облік яких здійснюється за методом пайової участі в капіталі;
- г) витрати на сплату податку на прибуток або його еквівалента, який визнається Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, що стосуються зобов'язань зі сплати податку на прибуток або його еквівалентів;
- д) загальні адміністративні витрати, витрати центрального апарату та інші витрати, які виникають на рівні суб'єкта господарювання і пов'язані з цим суб'єктом господарювання в цілому. Однак інколи витрати, понесені на рівні суб'єкта господарювання, стосуються лише одного сегмента. Такі витрати є витратами сегмента, якщо вони пов'язані з операційною діяльністю сегмента і їх можна обґрунтовано віднести або розподілити на сегмент.

Витрати сегмента включають частку учасника спільного підприємства у витратах спільно контролюваного суб'єкта господарювання, яка обліковується на основі пропорційної консолідації відповідно до положень МСБОДС 8 "Фінансова звітність про частки у спільних підприємствах".

Для тих видів діяльності сегмента, які переважно мають фінансовий характер, відсоткові доходи та витрати можуть відображатися у звіті сегмента єдиною нетто-сумою, тільки якщо ці статті подані на нетто-основі в консолідованих фінансових звітах або у фінансових звітах суб'єкта господарювання.

Дохід сегмента – дохід, який відображається у звіті суб'єкта господарювання про фінансові результати, безпосередньо відноситься до сегмента і являє

собою відповідну частку доходу суб'єкта господарювання, яку можна обґрунтовано розподілити на певний сегмент незалежно від того, чи отримали її в результаті надходжень з бюджету або подібних асигнувань, грантів, грошових переказів, штрафів, комісійних виплат або від продажу зовнішнім покупцям, чи від операцій з іншими сегментами цього самого суб'єкта господарювання.

Дохід сегмента не включає:

а) екстраординарні статті;

б) дохід у вигляді відсотків чи дивідендів, у тому числі відсоток за авансами та позиками, наданими іншим сегментам, окрім випадків, коли діяльність сегмента має переважно фінансовий характер,

або

в) доходи від продажу інвестицій або доходи в результаті погашення заборгованості, крім випадків, коли діяльність сегмента має переважно фінансовий характер.

Дохід сегмента включає: частку суб'єкта господарювання в чистому надлишку (дефіциті) асоційованих компаній, спільних підприємств або інших інвестицій, облік яких здійснюється за методом пайової участі в капіталі і тільки за умови включення цих статей до консолідованого або загального доходу суб'єкта господарювання.

Доходи сегмента включають частку учасника спільного підприємства в доходах спільно контрольованого суб'єкта господарювання, яка обліковується на основі пропорційної консолідації відповідно до положень МСБОДС 8 "Фінансова звітність про частки у спільних підприємствах".

Зобов'язання сегмента – операційні зобов'язання сегмента, які виникають у результаті операційної діяльності сегмента і безпосередньо стосуються цього сегмента або можуть бути обґрунтовано розподілені на цей сегмент.

Якщо сегментний результат сегмента включає витрати на відсотки, його сегментні зобов'язання включають відповідні зобов'язання, на які нараховуються відсотки.

Зобов'язання сегмента включають частку зобов'язань учасника спільно контрольованого суб'єкта господарювання, яка обліковується на основі пропорційної консолідації відповідно до положень МСБОДС 8 "Фінансова звітність про частки у спільних підприємствах".

Зобов'язання сегмента не включають зобов'язання з податку на прибуток або зобов'язань, що є еквівалентами податку на прибуток, які визнаються згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, що стосуються зобов'язань зі сплати податку на прибуток або еквівалентів податку на прибуток.

Облікова політика сегмента – облікова політика, прийнята для підготовки і подання фінансових звітів консолідованої групи або суб'єкта господарювання, а також та облікова політика, яка безпосередньо стосується звітності сегмента.

Визначення статей, що відносяться до сегмента

28. Визначення доходу сегмента, витрат сегмента, активів сегмента та зобов'язань сегмента включає суми за тими статтями, які безпосередньо відносяться до сегмента, а також суми за тими статтями, які можна обґрунтовано розподілити на сегмент.
29. Суб'єкт господарювання розглядає свою систему внутрішньої фінансової звітності як вихідну точку для визначення тих статей, які можна безпосередньо віднести до сегментів або обґрунтовано розподілити на них. Тобто якщо сегменти, використані для цілей внутрішньої фінансової звітності, приймаються або складають основу для сегментів, прийнятих для підготовки фінансових звітів загального призначення, то припускають, що суми, які були визначені в межах сегментів для цілей внутрішньої фінансової звітності, є сумами, які можна безпосередньо віднести до сегментів або обґрунтовано розподілити на них для оцінки доходу сегмента, витрат сегмента, активів сегмента та зобов'язань сегмента, що звітує.
30. У деяких випадках дохід, витрати, актив чи зобов'язання можуть бути розподіленими на сегменти для цілей внутрішньої фінансової звітності на основі, зрозумілій для керівництва суб'єкта господарювання, але такої, яку можна вважати суб'єктивною, довільною або важкою для розуміння зовнішніми користувачами фінансових звітів. Такий розподіл, згідно з визначеннями доходу або витрат сегмента, його активів чи зобов'язань у цьому Стандарті, не буде вважатися обґрунтованою основою. І навпаки, суб'єкт господарювання може вирішити не розподіляти окрему статтю доходів, витрат, активів чи зобов'язань для внутрішньої фінансової звітності, хоча для цього існує обґрунтована основа. Така стаття розподіляється відповідно до визначень доходу, витрат, активів і зобов'язань сегмента, наведених у цьому Стандарті.
31. Загалом суб'єкти господарювання державного сектору можуть визначати витрати, пов'язані із забезпечення певних груп товарів і послуг або з виконанням певних видів діяльності, і ті активи, які необхідні для сприяння такій діяльності. Така інформація необхідна для цілей планування й контролю. Однак у багатьох випадках операції / діяльність урядових / державних агенцій та інших суб'єктів господарювання державного сектору фінансують шляхом асигнування за "блоками" або асигнування на постатейній основі, яке відображає характер основних класів витрат і видатків. Таке асигнування за блоками або статтями може не бути пов'язаним з конкретним видом послуг, функціональною діяльністю або з географічним регіоном. У деяких випадках може виявитися, що віднести або розподілити дохід безпосередньо на певний сегмент на обґрунтованій основі неможливо. Так само деякі активи, витрати і зобов'язання не можуть бути безпосередньо віднесені до окремих сегментів або розподілені на них на обґрунтованій основі, оскільки вони підтримують широкий спектр різноманітної діяльності з надання послуг у кількох сегментах або ж є безпосередньо пов'язаними із загальною адміністративною діяльністю, яка не визначається як окремих сегмент. Невіднесені або нерозподілені доходи, витрати, активи і зобов'язання слід відображати як нерозподілену суму для узгодження інформації за сегментами із сукупним доходом суб'єкта господарювання, як цього вимагає параграф 64 даного Стандарту.
32. Органи державного управління та їхні агенції можуть укладати угоди із

суб'єктами господарювання приватного сектору для надання товарів і послуг або для здійснення іншої діяльності. У деяких юрисдикціях такі угоди набирають форми спільних підприємств або інвестицій в асоційовані компанії, облік яких здійснюється за методом участі в капіталі. У таких випадках дохід сегмента включатиме чистий надлишок (дефіцит) відповідно до облікової участі цього сегмента в капіталі, а надлишок (дефіцит), облік якого ведеться згідно з участю в капіталі, включається до доходу суб'єкта господарювання і може бути безпосередньо віднесений або достовірно розподілений на цей сегмент на обґрунтованій основі. За подібних обставин доходи і втрати сегмента включатимуть частку сегмента в доходах та витратах спільно контролюваного суб'єкта господарювання, яка обліковується шляхом пропорційної консолідації.

Активи, зобов'язання, доходи і витрати сегмента

33. Активи сегмента охоплюють поточні активи, використовувані в операційній діяльності сегмента, основні засоби, активи, які є об'єктом фінансової оренди, та нематеріальні активи. Якщо певна стаття амортизації або зносу включається до витрат сегмента, до активів сегмента має включатися і відповідний актив. Активи сегмента не включають активи, які використовуються для загальних цілей суб'єкта господарювання або його центрального апарату, наприклад:

а) офісне приміщення центральної адміністрації та підрозділу з визначення політики управління освіти не включається до сегментів, які відображають надання послуг з початкової, середньої та вищої освіти,

або

б) будівля парламенту чи іншого загального зібрання не включається до сегментів, які відображають основні функціональні види діяльності, такі як освіта, охорона здоров'я і оборона у звітності на загальнодержавному рівні.

Активи сегмента включають операційні активи, які спільно використовуються двома або трьома сегментами, якщо існує обґрунтована основа для такого розподілу.

34. Консолідовані фінансові звіти державних або інших суб'єктів господарювання можуть охоплювати суб'єкти господарювання, придбані при об'єднанні компаній, яке обліковується як придбання, що веде до виникнення придбаного гудвілу (рекомендації щодо обліку придбання суб'єкта господарювання містяться у МСБО 22 "Об'єднання компаній"). У таких випадках активи сегмента включають гудвіл, який безпосередньо можна віднести до сегмента на обґрунтованій основі або можна обґрунтовано розподілити на сегмент, а витрати сегмента включають відповідну амортизацію гудвілу.

35. Приклади зобов'язань сегмента включають торговельну та іншу кредиторську заборгованість, нараховані зобов'язання, аванси від членів громади на забезпечення частково субсидованих товарів та послуг, що надаватимуться в майбутньому, забезпечення щодо гарантії на продукцію, які виникають у результаті комерційної діяльності суб'єкта господарювання, та інші претензії, пов'язані з наданням товарів і послуг. Зобов'язання сегмента не охоплюють запозичення, зобов'язання, пов'язані з активами, які є об'єктами фінансової оренди, та інші зобов'язання, які були понесені скоріше з метою фінансової, ніж операційної діяльності. Якщо витрати на відсотки включені до витрат сегмента,

відповідні зобов'язання, на які нараховуються відсотки, включаються до зобов'язань сегмента.

36. Зобов'язання сегментів, операції яких не мають переважно фінансового характеру, не включають запозичення чи подібні зобов'язання, оскільки доходи і витрати сегмента не включають фінансові доходи і витрати. Оскільки борг часто випускається на рівні центрального апарату або центральним органом, який виступає позичальником, для суб'єкта господарювання в цілому чи для уряду загалом часто буває неможливо безпосередньо віднести або обґрунтовано розподілити зобов'язання, за яким нараховуються відсотки на сегмент. Однак, якщо фінансова діяльність суб'єкта господарювання визначається як окремий сегмент (як це може відбуватися на загальнодержавному рівні), витрати такого "фінансового" сегмента включатимуть витрати на сплату відсотків, а відповідні зобов'язання, на які нараховуються відсотки, будуть включені до зобов'язань сегмента.
37. Міжнародні або національні стандарти бухгалтерського обліку можуть вимагати коригування балансової вартості ідентифікованих активів і зобов'язань сегмента суб'єкта господарювання, придбаного при об'єднанні компаній, яке обліковується як придбання (див. наприклад МСБО 22). Оцінки активів і зобов'язань сегмента включають будь-які коригування попередньої балансової вартості ідентифікованих активів і зобов'язань сегмента суб'єкта господарювання, придбаних при об'єднанні суб'єктів господарювання, яке обліковується як придбання, навіть якщо ці коригування робляться тільки для цілей складання консолідованих фінансових звітів і не відображаються в окремих фінансових звітах ні контролюючого, ні контрольованого суб'єкта господарювання. Аналогічно, якщо після придбання проводилася переоцінка основних засобів згідно з альтернативним обліковим підходом, дозволеним МСБОДС 17 "Основні засоби", тоді оцінки активів сегмента відображають ці переоцінки.
38. У деяких юрисдикціях державні органи або державні суб'єкти господарювання можуть контролювати ДКП або інший суб'єкт господарювання, який функціонує на комерційній основі і є суб'єктом оподаткування податком на прибуток або його еквівалентами. На такі суб'єкти господарювання може поширюватися вимога застосовувати такі стандарти бухгалтерського обліку як Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО) 12 "Податки на прибуток", який визначає облікові підходи для податків на прибуток або їх еквівалентів. Такі стандарти можуть вимагати визнання податкових активів і зобов'язань відповідно до витрат за податком на прибуток або за еквівалентами податку на прибуток, які визнаються у поточному періоді і підлягають відшкодуванню або поверненню в майбутніх періодах. Такі активи і зобов'язання не включаються до активів або зобов'язань сегмента, оскільки вони виникають у результаті всіх видів діяльності суб'єкта господарювання в цілому і чинних правил оподаткування суб'єктів господарювання. Проте активи, що втілюють податковий дохід до отримання, який контролюють податкові органи, буде включений до активів сегмента цих органів, якщо ці активи можуть бути безпосередньо віднесені на цей сегмент або розподілені на нього на обґрунтованій основі.
39. Деякі рекомендації щодо розподілу витрат можна знайти в інших Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку для державного сектору. Наприклад, МСБОДС 12 "Запаси" містить рекомендації щодо віднесення і розподілу витрат на запаси, а

МСБОДС 11 "Будівельні контракти" подає рекомендації щодо віднесення й розподілу витрат на контракти. Ці рекомендації можуть бути корисним при віднесенні або розподілі витрат на сегменти.

40. МСБОДС 2 подає рекомендації стосовно того, чи слід включати банківські овердрафти як компонент грошових коштів, чи відобразити їх у звітах як запозичення.
41. Фінансові звіти для загальнодержавних органів, а також для певних інших контролюючих суб'єктів господарювання, можуть вимагати консолідації низки окремих суб'єктів господарювання, таких як управління, агенції та ДКП. У ході підготовки таких фінансових звітів операції та залишки, що виникають між контрольованими суб'єктами господарювання, вилучаються відповідно до МСБОДС 6. Однак дохід сегмента, витрати сегмента, активи сегмента та зобов'язання сегмента визначаються до того, як внутрішні сальдо та внутрішні операції між суб'єктами господарювання всередині економічного суб'єкта господарювання вилучаються як складова процесу консолідації, за винятком випадків, коли такі внутрішні сальдо або операції всередині економічного суб'єкта господарювання відбуваються між суб'єктами господарювання в межах одного сегмента.
42. Тимчасом як облікова політика, застосовувана при складанні та поданні фінансових звітів суб'єкта господарювання загалом, є також основоположною обліковою політикою щодо сегментів, облікова політика сегмента додатково включає аспекти політики, конкретно пов'язані зі звітністю сегмента, такі як метод ціноутворення міжсегментних трансфертів та основа для розподілу доходу та витрат на сегменти.

Облікова політика щодо сегментів

43. *Інформацію щодо сегментів слід складати відповідно до облікової політики, прийнятої для складання та подання фінансових звітів консолідованої групи або суб'єкта господарювання.*
44. Існує припущення, що облікова політика, яку державні органи та керівники суб'єкта господарювання обрали для використання при складанні консолідованих фінансових звітів або фінансових звітів усього суб'єкта господарювання, являє собою те, що державні органи та керівники вважають найприйнятнішим для цілей зовнішньої звітності. Оскільки мета інформації за сегментами – допомогти користувачам фінансових звітів краще розуміти звіт і виносити більш поінформовані судження про суб'єкт господарювання в цілому, цей Стандарт вимагає застосування (при підготовці інформації за сегментами) облікової політики, яку обрали державні органи та керівники для складання консолідованих фінансових звітів або фінансових звітів усього суб'єкта господарювання. Це, однак, не означає, що облікова політика щодо консолідованої звітності чи звітності суб'єкта господарювання має бути застосована до сегментів так, ніби сегменти є окремими самостійними звітними одиницями. Детальне обчислення, зроблене при застосуванні конкретної облікової політики на рівні усього суб'єкта господарювання, може розподілятися на сегменти, якщо для цього є обґрунтована основа. Обчислення пенсій, наприклад, часто здійснюється для суб'єкта господарювання в цілому, але цифри для цілого суб'єкта господарювання можуть розподілятися на сегменти на базі заробітної плати та демографічних даних за

сегментами.

45. Як зазначено в параграфі 42, облікова політика, яка стосується тільки таких питань діяльності суб'єкта господарювання як ціноутворення міжсегментних трансфертів, може вимагати розкриття. МСБОДС 1 вимагає розкриття облікової політики, необхідної для розуміння фінансових звітів. Відповідно до цих вимог, може існувати необхідність розкривати конкретну політику щодо окремих сегментів.
46. Цей Стандарт не забороняє розкриття додаткової інформації щодо сегментів, яка складається на іншій основі, ніж облікова політика, прийнята для консолідованих фінансових звітів або для фінансових звітів суб'єкта господарювання за умови, що:
 - а) ця інформація є доречною для оцінки результатів діяльності і прийняття рішень;
 - б) основа оцінки для цієї додаткової інформації чітко роз'яснюється.

Спільні активи

47. *Активи, які використовуються спільно двома або кількома сегментами, слід розподіляти на сегмент тоді і тільки тоді, коли їхні пов'язані доходи та витрати також розподіляються на ці сегменти.*
48. Спосіб, у який статті активів, зобов'язань, доходу та витрат розподіляються на сегменти, залежить від таких чинників, як характер цих статей, діяльність, якою займається сегмент, і відносна автономність цього сегмента. Неможливо або недоречно конкретно визначати єдину основу розподілу, яку слід прийняти всім суб'єктам господарювання. Також недоречно примусово розподіляти статті активів, зобов'язань, доходу та витрат суб'єкта господарювання, які спільно пов'язані з двома або більше сегментами, якщо єдина основа для здійснення такого розподілу є довільною або складною для розуміння. Водночас визначення доходів сегмента, витрат сегмента, активів сегмента та зобов'язань сегмента пов'язані між собою й остаточний розподіл має бути послідовним. Отже, активи, які використовуються спільно, розподіляються на сегменти тоді і тільки тоді, коли їхні пов'язані доходи та витрати також розподіляються на ці сегменти. Наприклад, актив включається до активів сегмента тоді і тільки тоді, коли пов'язана з ним амортизація або знос вираховується при оцінці витрат сегмента.

Нововизначені сегменти

49. *Якщо у поточному періоді сегмент уперше наводиться в звітності як окремий сегмент, то інформацію попередніх періодів за сегментами, яка подається з метою зіставності, слід перераховувати для відображення нововизначеного сегмента як окремого сегмента, якщо це можливо.*
50. Нові сегменти можуть відображатися у фінансових звітах за різних обставин. Наприклад, суб'єкт господарювання може змінити свою структуру внутрішньої звітності і перейти від формату звітності за сегментами діяльності до формату звітності за географічними сегментами, а керівництво може вирішити, що такий формат звітності є більш відповідним для цілей зовнішньої звітності. Крім того, суб'єкт господарювання може розпочати нову або додаткову діяльність у суттєвих обсягах або ж збільшити обсяги тієї діяльності, яка раніше мала характер

функції внутрішньої підтримки, і запропонувати свої послуги зовнішнім споживачам. У таких випадках нові сегменти можуть відображатися у звітності в перший раз у фінансових звітах загального призначення. У цих випадках цей Стандарт вимагає там, де це є доречним, перераховувати дані попереднього періоду для зіставності і відображення поточної структури сегмента.

Розкриття інформації

- 51. Вимоги до розкриття інформації у параграфах 52–75 слід застосовувати до кожного сегмента.*
- 52. Суб'єктові господарювання слід розкривати дохід сегмента і витрати сегмента для кожного сегмента. Дохід сегмента від бюджетних або подібних асигнувань, дохід сегмента з інших зовнішніх джерел і дохід сегмента від операцій з іншими сегментами слід відображати у звітності окремо.*
- 53. Суб'єктові господарювання слід розкривати загальну суму балансової вартості активів сегмента за кожним сегментом.*
- 54. Суб'єктові господарювання слід розкривати загальну балансову вартість зобов'язань сегмента за кожним сегментом.*
- 55. Суб'єктові господарювання слід розкривати загальну суму витрат, понесених протягом періоду на придбання активів сегмента, які, як очікується, використовуватимуться протягом більше одного періоду за кожним сегментом.*
56. Суб'єкт господарювання заохочується до (але від нього не вимагається) розкриття характеру та суми будь-яких статей доходу сегмента та витрат сегмента, які мають таку величину, характер та частоту, що їх розкриття буде доречним для пояснення результату діяльності кожного звітного сегмента за певний період.
57. МСБОДС 3 вимагає: у випадках, коли дохід та витрати в межах чистого надлишку (дефіциту) від звичайної діяльності мають такий розмір, характер і частоту, що їхнє розкриття є важливим для пояснення результатів діяльності суб'єкта господарювання за певний період, характер і суму таких статей слід розкривати окремо. МСБОДС 3 визначає кілька прикладів таких статей, включаючи списання запасів та основних засобів, забезпечення на реструктуризацію; вибуття основних засобів; приватизацію та інше вибуття довгострокових інвестицій; припинення діяльності; урегулювання судових справ, а також сторнування забезпечень. Параграф 56 не має на меті змінити класифікацію якої-небудь із цих статей доходу чи витрат зі звичайної на екстраординарну (як визначає МСБОДС 3) або змінити оцінку таких статей. Проте розкриття інформації, яке заохочується цим параграфом, усе ж таки змінює рівень, на якому оцінюється суттєвість таких статей, з метою розкриття інформації, від рівня суб'єкта господарювання до рівня сегмента.
58. Цей Стандарт не вимагає розкриття результату сегмента. Однак, якщо результат сегмента обчислюється і розкривається, цей результат є операційним результатом, який не включає фінансових нарахувань.
59. Суб'єкт господарювання заохочується до (але від нього не вимагається) розкриття інформації про рух грошових коштів сегмента відповідно до вимог МСБОДС 2. МСБОДС 2 вимагає від суб'єкта господарювання окремого розкриття інформації

щодо руху грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Він також вимагає розкриття інформації про певний рух грошових коштів. Розкриття інформації щодо руху грошових коштів за кожним сегментом може бути корисним для розуміння загального фінансового стану, ліквідності та руху грошових коштів суб'єкта господарювання.

59. Суб'єкт господарювання, який не розкриває інформацію щодо руху грошових коштів сегмента відповідно до МСБОДС 2, заохочується до (але від нього не вимагається) розкриття такої інформації за кожним звітним сегментом:
- а) витрати сегмента на амортизацію і знос активів сегмента;
 - б) інші суттєві негрошові витрати;
 - в) суттєві негрошові доходи, які включаються до доходів сегмента.

Це дасть змогу користувачам фінансових звітів визначити основні джерела надходження і використання грошових коштів у діяльності сегмента в звітному періоді.

- 61. Суб'єктові господарювання слід розкривати за кожним сегментом сукупну частку суб'єкта господарювання в чистому надлишку (дефіциті) асоційованих компаній, спільних підприємств або інших інвестицій, обліковуваних за методом участі в капіталі, якщо переважно вся діяльність цих асоційованих компаній здійснюється в межах такого одного сегмента.**
62. Хоча, відповідно до вимог параграфу 61, розкривається одна сукупна сума, кожна асоційована компанія, спільне підприємство або інша інвестиція, обліковувана згідно з методом участі в капіталі, оцінюється окремо, щоб визначити, чи всі операції такої одиниці здійснюються в межах сегмента.
- 63. Якщо сукупна частка суб'єкта господарювання в чистому надлишку (дефіциті) асоційованих компаній, спільних підприємств чи інших інвестицій, обліковуваних згідно з методом участі в капіталі, розкривається сегментом, сукупні інвестиції в ці асоційовані компанії та спільні підприємства також мають розкриватися за сегментами.**
- 64. Суб'єктові господарювання слід подавати узгодження між інформацією, розкритою щодо сегментів, і сукупною інформацією в консолідованих фінансових звітах або у фінансових звітах суб'єкта господарювання. При поданні цього узгодження дохід сегмента слід узгоджувати з доходом суб'єкта господарювання від зовнішніх джерел (включаючи розкриття суми доходу суб'єкта господарювання від зовнішніх джерел, яка не включена в дохід жодного сегмента); витрати сегмента слід узгоджувати для оцінки (на основі зіставності) витрат суб'єкта господарювання; активи сегмента слід узгоджувати з активами суб'єкта господарювання, а зобов'язання сегмента слід узгоджувати із зобов'язаннями суб'єкта господарювання.**

Додаткова інформація за сегментами

65. Як зазначалося раніше, очікується, що визначені сегменти здебільшого базуватимуться на основних товарах і послугах, що їх надає суб'єкт господарювання, на програмах, які він реалізує, і на здійснюваних ним видах діяльності. Така інформація щодо цих сегментів є необхідною, оскільки вона надає користувачам належну інформацію про результати діяльності суб'єкта

господарювання в досягненні його цілей і дозволяє суб'єктові господарювання виконувати його підзвітні обов'язки. Однак за певних організаційних структур підхід, що базується на географічному або на іншому принципі, може краще відображати основу, на якій надають послуги або розподіляють ресурси. Це означає, що саме такий підхід слід приймати для підготовки фінансових звітів.

66. Цей Стандарт базується на тому, що розкриття мінімальної інформації щодо сегментів діяльності та географічних сегментів, імовірно, буде корисним для звітування та прийняття рішень. Отже, якщо суб'єкт господарювання наводить у звіті інформацію за сегментами на основі:

а) основних товарів і послуг, що їх надає суб'єкт господарювання, програм, які він реалізує, і на основі здійснених ним видів діяльності або інших сегментів діяльності, він також заохочується до розкриття такої інформації за кожним географічним сегментом, що відображається у внутрішній звітності організації управління або вищому керівництву суб'єкта господарювання, як зазначено нижче:

i) витрати сегмента;

ii) загальну суму балансової вартості активів сегмента;

iii) загальну суму витрат, понесених протягом періоду, на придбання активів сегмента, які, за очікуванням, використовуватимуться протягом більше одного періоду (основні засоби та нематеріальні активи);

б) географічних сегментів або на іншій основі, яка не охоплена пунктом а), такий суб'єкт господарювання заохочується також до розкриття такої інформації за кожним сегментом основної діяльності, що відображається у внутрішній звітності організації управління або вищому керівництву суб'єкта господарювання, як зазначено нижче:

i) витрати сегмента;

ii) загальну суму балансової вартості активів сегмента;

iii) загальну суму витрат, понесених протягом періоду, на придбання активів сегмента, які, за очікуванням, використовуватимуться протягом більше одного періоду (основні засоби та нематеріальні активи).

Інші питання розкриття інформації

67. Оцінюючи та включаючи у звітність доходи сегмента від операцій з іншими сегментами, міжсегментні трансферти слід оцінювати на основі, яку суб'єкт господарювання фактично використовує для встановлення ціни таких трансфертів. Основу встановлення ціни міжсегментних трансфертів і будь-які зміни в ній слід розкривати у фінансових звітах.

68. Слід розкривати ті зміни в обліковій політиці (прийнятій для звітності за сегментами), які мають суттєвий вплив на інформацію за сегментами; інформацію попередніх періодів за сегментами, яка подається з метою зіставності, слід перераховувати, якщо це можливо. Таке розкриття інформації має містити пояснення щодо характеру зміни, причини, які

привели до зміни, той факт, що зіставна інформація була перерахована, або те, що це неможливо зробити, а також фінансовий вплив зміни, якщо його можна обґрунтовано визначити. Якщо суб'єкт господарювання змінює визначення своїх сегментів і не перераховує інформацію попередніх періодів за сегментами на новій основі, тому що це неможливо зробити, тоді, з метою зіставності, суб'єктові господарювання слід подавати дані за сегментами як за новою, так і за старою основами сегментації в той рік, у якому він змінює визначення своїх сегментів.

69. Зміни в обліковій політиці, прийняті суб'єктом господарювання, розглядаються в МСБОДС 3. МСБОДС 3 вимагає, щоб зміни в обліковій політиці робилися лише в тому випадку, коли цього вимагає статут або орган, який встановлює Стандарти бухгалтерського обліку, чи якщо результатом зміни буде більш відповідне подання подій або операцій у фінансових звітах суб'єкта господарювання.
70. Зміни в обліковій політиці (прийняті на рівні суб'єкта господарювання), які впливають на інформацію за сегментами, розглядаються згідно з МСБОДС 3. Якщо новий Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору не визначить іншого, МСБОДС 3 вимагає, щоб зміни в обліковій політиці застосовувалися ретроспективно, а інформацію попереднього періоду треба перерахувати, якщо це можливо зробити (базовий підхід), або щоб накопичені коригування, які є результатом змін, включалися до визначення чистого надлишку (дефіциту) суб'єкта господарювання за поточний період (дозволений альтернативний підхід). Якщо використовується базовий підхід, інформація за сегментами попереднього періоду буде перерахована. Якщо використовується дозволений альтернативний підхід, накопичені коригування, які включаються до визначення чистого надлишку (дефіциту) суб'єкта господарювання, включаються як стаття доходів або витрат сегмента, якщо це операційна стаття, яку можна віднести або обґрунтовано розподілити на сегменти. В останньому випадку, згідно з МСБОДС 3, може вимагатися окреме розкриття інформації, якщо її розмір, характер чи частота є такими, що розкриття інформації буде доречним для пояснення діяльності суб'єкта господарювання за певний період.
71. Деякі зміни в обліковій політиці стосуються конкретно звітності за сегментами. Приклади цього – зміни у визначенні сегментів і зміни основи розподілу доходів та витрат на сегменти. Такі зміни можуть мати значний вплив на інформацію за сегментами, яка включається у звітність, але вони не змінюють сукупну фінансову інформацію, яка включається у звітність суб'єкта господарювання. Для того щоб дати можливість користувачам розуміти зміни та оцінювати тенденції, інформація попередніх періодів за сегментами, яку включають у фінансові звіти з метою зіставності, перераховується, якщо це можливо, для відображення нової облікової політики.
72. Параграф 67 вимагає (для цілей звітності за сегментами), щоб міжсегментні трансферти оцінювалися на основі, яку суб'єкт господарювання фактично використовує для визначення ціни таких трансфертів. Якщо суб'єкт господарювання змінює метод, який він фактично використовує для визначення ціни міжсегментних трансфертів, це не є зміною в обліковій політиці, внаслідок якої дані за сегментами попереднього періоду слід перераховувати відповідно до параграфа 68. Проте параграф 67 вимагає розкриття такої зміни.
73. *Якщо зазначена далі інформація не розкривається іншим чином у*

фінансових звітах або в будь-якій складовій частині річного звіту, суб'єктові господарювання слід вказувати:

- а) типи товарів та послуг, які включаються до кожного звітного сегмента діяльності;*
- б) склад кожного звітного географічного сегмента;*
- в) характер сегмента і характер здійснюваної ним діяльності, якщо сегмент був визначений на іншій основі, ніж за основним видом діяльності чи за географічною ознакою.*

Операційні цілі сегмента

- 74. Суб'єкт господарювання заохочується до розкриття інформації щодо загальних цілей операційної діяльності, визначених для кожного сегмента на початку звітного періоду, якщо така інформація не розкривається іншим чином у фінансових звітах або в будь-якій складовій частині річного звіту. Суб'єкт господарювання також заохочується до надання коментарів щодо досягнення визначених цілей.
- 75. Для того щоб користувачі могли оцінити результати діяльності суб'єкта господарювання у досягненні цілей, визначених для надання послуг або здійснення діяльності, вони мають бути обізнані з цими цілями, – отже, їм слід надати відповідну інформацію. Розкриття інформації щодо складу кожного сегмента, цілей, визначених для діяльності або надання послуг цими сегментами, і ступінь досягнення зазначених цілей допоможуть здійснити оцінку. Ця інформація також дасть змогу суб'єктові господарювання краще виконати свої підзвітні обов'язки. У багатьох випадках ця інформація включається до річного звіту як складова звіту органів управління або вищого керівництва. У таких випадках розкриття цієї інформації у фінансових звітах не вимагається.

Дата набрання чинності

- 76. *Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору набуває чинності для річних фінансових звітів за періоди, що починаються з 1 липня 2003 року або пізніше. Застосування до вказаної дати заохочується.*
- 77. Якщо суб'єкт господарювання приймає для цілей фінансової звітності принцип нарахування (як визначено Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку для державного сектору) після вказаної дати набрання чинності, то цей Стандарт застосовується до річних фінансових звітів суб'єкта господарювання, що охоплюють періоди, які починаються з дати прийняття облікової політики або пізніше.

Приклади розкриття інформації за сегментами

Цей Додаток є лише прикладом і не входить до стандартів. Мета цього Додатка – проілюструвати застосування стандартів і допомогти з'ясувати їхнє значення.

Таблиця та пов'язана з нею примітка, подані в цьому Додатку, ілюструють розкриття інформації за сегментами (що вимагає цей Стандарт) для органу, який займається питаннями освіти і фінансується переважно коштом державних асигнувань. Водночас цей орган надає деякі послуги з навчання на комерційній основі працівникам провідних корпорацій і об'єднався з комерційним підприємством для створення приватної освітньої установи, яка функціонує на комерційній основі. Зазначений орган має суттєвий вплив на діяльність утвореної установи, але не контролює її. Для більшої наочності цей приклад містить зіставні дані за два роки. Сегментні дані вимагаються за кожен рік, за який подають повний комплект фінансових звітів.

ТАБЛИЦЯ А.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СЕГМЕНТИ ДІЯЛЬНОСТІ

(Усі суми наводяться в мільйонах)

	Початкова/середня освіта		Вища освіта		Спеціальні послуги		Інші послуги		Вилучення		Консолідовані дані	
	20x2	20x1	20x2	20x1	20x2	20x1	20x2	20x1	20x2	20x1	20x2	20x1
ДОХІД СЕГМЕНТА												
Асигнування	48	40	22	23	10	10	7	7				
Плата за навчання (зовнішні джерела)	5	4	-	-	9	6	-	-				
Внутрішньосегментні трансферти	10	6	6	7	2	4	2	2				
Дохід сегмента, усього	<u>63</u>	<u>50</u>	<u>28</u>	<u>30</u>	<u>21</u>	<u>20</u>	<u>9</u>	<u>9</u>	<u>20</u>	19	101	90
ВИТРАТИ СЕГМЕНТА												
Заробітна плата	(39)	(31)	(13)	(13)	(13)	(13)	(2)	(2)				
Амортизація	(9)	(7)	(5)	(7)	(5)	(3)	(1)	(1)				
Інші витрати	(12)	(11)	(10)	(9)	(5)	(5)	(2)	(2)				
Витрати сегмента, усього	<u>(60)</u>	<u>(49)</u>	<u>(28)</u>	<u>(29)</u>	<u>(23)</u>	<u>(21)</u>	<u>(5)</u>	<u>(5)</u>	<u>20</u>	<u>19</u>	<u>(96)</u>	<u>(85)</u>
Нерозподілені витрати центрального апарату											(7)	(9)
Дефіцит у результаті операційної діяльності											<u>(2)</u>	<u>(4)</u>
Процентні витрати											(4)	(3)
Процентний дохід											2	3

Частка чистого надлишку асоційованих компаній							8	7	<u>8</u>	<u>7</u>
Надлишок від звичайної діяльності									4	3
Збиток від екстраординарних статей: пошкодження незастрахованих приміщень у результаті землетрусу							(3)		0	(3)
Чистий надлишок									<u>4</u>	<u>0</u>
ІНША ІНФОРМАЦІЯ										
Активи сегмента	54	50	34	30	10	10	10	9	108	99
Інвестиції в асоційовані компанії (обліковуються за методом участі в капіталі)	20	16						12	10	26
Нерозподілені активи центрального апарату									<u>35</u>	<u>30</u>
Консолідовані активи, усього									<u>175</u>	<u>155</u>
Зобов'язання сегмента	25	15	8	11	8	8	1	1	42	35
Нерозподілені зобов'язання центрального апарату									<u>40</u>	<u>55</u>
Консолідовані зобов'язання, усього									<u>82</u>	<u>90</u>
Капітальні видатки	13	10	9	5	4	0	2	3		
Амортизація	9	7	9	7	5	3	3	4		
Негрошові витрати, крім амортизації	(8)	(2)	(3)	(3)	(2)	(2)	(1)	(1)		
Негрошовий дохід	-	-	-	-	1	1	-	-		

Примітка. Сегменти (усі суми в мільйонах)

Зазначений Орган утворений органом управління і підзвітний йому за чотирма основними функціональними напрямками: початкова і середня освіта; вища освіта; спеціалізовані послуги у сфері освіти; інші послуги. Кожен з напрямків очолює директор. Діяльність сегмента з надання спеціалізованих послуг у сфері освіти включає надання послуг у сфері освіти працівникам провідних корпорацій на комерційній основі. У ході надання цих послуг зовнішнім споживачам підрозділ комерційних послуг сегмента використовує на платній основі послуги, які надають сегменти початкової, середньої та вищої освіти. Ці міжсегментні трансферти вилучаються в ході консолідації.

Інформація, що подається у звітах про діяльність цих сегментів, використовується органом управління та вищим керівництвом як основа для оцінки результатів діяльності суб'єкта господарювання у досягненні його цілей у минулому і для прийняття рішень щодо виділення ресурсів у майбутньому. Зазначене розкриття інформації щодо цих сегментів також вважається доречним для цілей зовнішньої звітності.

Більшість операцій Органу є внутрішніми операціями, за винятком навчальних приміщень у Східній Європі, створених у рамках програми допомоги для надання послуг у сфері середньої освіти. Загальна вартість послуг, що їх надають у Східній Європі, складає 5 мільйонів (4 мільйони в 20X1). Загальна балансова вартість навчальних приміщень у Східній Європі дорівнює 3 мільйонам (6,5 мільйонів у 20X1). Ні в 20X2, ні в 20X1 році витрат на придбання капітальних активів у Східній Європі не було.

Міжсегментні трансферти: дохід сегментів і витрати сегментів включають доходи і витрати, що виникають у результаті трансфертів між сегментами. Такі трансферти звичайно обліковуються за собівартістю і виключаються з консолідації. Сума цих трансфертів склала 20 мільйонів (19 мільйонів у 19X1 році).

Інвестиції в асоційовані компанії обліковуються за методом участі в капіталі. Зазначений орган володіє 40 відсотками капіталу компанії ЄвроОсвіта Лтд., яка є спеціалізованою освітньою установою, що надає послуги з освіти в різних країнах на комерційній основі згідно з контрактом багатостороннім кредитним агентством. Облік цих інвестицій здійснюється за методом участі в капіталі. Ця інвестиція та частка Органу в чистому прибутку компанії ЄвроОсвіта Лтд. виключаються з активів сегмента та доходів сегмента. Однак їх показують окремо, поєднуючи з даними сегмента інших послуг, який відповідає за адміністрування інвестицій в асоційовані компанії.

Екстраординарний збиток: Орган поніс незастрахований збиток сумою 3 мільйони, спричинений пошкодженнями від землетрусу, завданими навчальним приміщенням у Східній Європі в листопаді 20X1 року.

Повний звіт відповідно до цілей, визначених для кожного сегмента, і оцінка їх досягнення включена до Огляду діяльності, який додається до цього звіту.

Додаток 2

Стислий виклад розкриття інформації, що вимагається

Цей Додаток є лише прикладом і не є складовою стандартів. Метою цього Додатка є стислий виклад розкриття інформації, яку вимагають параграфи 52-75.

У цьому Додатку [§xx] є посиланням на параграф xx у цьому Стандарті.

Розкриття інформації

Витрати сегмента, усього [§52]

Доходи сегмента, усього [§52]

Доходи в результаті асигнувань із бюджету або подібного виділення коштів на посементній основі [§52]

Доходи із зовнішніх джерел (інші, ніж асигнування або подібне виділення коштів) за сегментами [§52]

Дохід від операцій з іншими сегментами за сегментом \ на посементній основі [§52]

Балансова вартість активів сегмента за сегментом [§53]

Зобов'язання сегмента за сегментом [§54]

Витрати на придбання активів за сегментом [§55]

Частка чистого надлишку (дефіциту) [§61] асоційованих компаній або спільних підприємств, які обліковуються за методом участі в капіталі, та інвестиція в них [§63] за сегментом (якщо переважно всі в межах одного сегмента)

Узгодження доходу, витрат, активів і зобов'язань за сегментом [§64]

Розкриття іншої інформації

Основа ціноутворення міжсегментних трансфертів і будь-які її зміни [§67]

Зміни в обліковій політиці щодо сегментів [§68]

Типи продуктів і послуг у кожному сегменті діяльності [§73]

Склад кожного географічного сегмента [§73]

Якщо не прийнята сегментація на основі видів діяльності або ж за географічною ознакою, зазначити характер сегментів і видів діяльності, охоплених кожним із сегментів [§73]

Якісні характеристики фінансової звітності

Параграф 15 цього Стандарту вимагає розробки такої облікової політики, яка забезпечує певні якісні характеристики подання інформації у фінансових звітах. Цей Додаток підсумовує якісні характеристики фінансової звітності.

Якісні характеристики фінансових звітів – це такі властивості звітів, завдяки яким інформація, викладена у фінансових звітах, стає корисною для користувачів. Чотирма основними якісними характеристиками є зрозумілість, доречність, достовірність та порівнюваність.

Зрозумілість

Інформація є зрозумілою, якщо можна обґрунтовано очікувати, що користувачі зрозуміють її зміст. Припускається, що користувачі мають відповідні знання про діяльність суб'єкта господарювання та середовище, у якому він здійснює свою діяльність, а також мають бажання вивчати цю інформацію.

Інформацію про складні поняття не слід вилучати з фінансових звітів лише на тій підставі, що певним користувачам буде надто важко її зрозуміти.

Доречність

Інформація є доречною для користувачів, якщо вона може бути корисною для оцінювання минулих, нинішніх чи майбутніх подій або для підтвердження чи виправлення минулих оцінок. Щоб бути доречною, інформація має бути своєчасною.

Суттєвість

На доречність інформації впливають її характер та суттєвість.

Інформація є суттєвою, якщо її пропуск або неправильне відображення може вплинути на рішення користувачів або оцінки, прийняті на основі фінансових звітів. Суттєвість залежить від характеру чи обсягу статті або помилки, допущеної за певних обставин у зв'язку з пропуском чи викривленням. Отже, суттєвість скоріше виступає певним порогом або критерієм відсікання, а не основною якісною характеристикою, яка має бути притаманна інформації, щоб вона стала корисною.

Достовірність

Достовірна інформація вільна від суттєвих помилок та упередженості, і користувачі можуть покласти на неї тією мірою, якою вона достовірно відображає або, за обґрунтованим очікуванням, відобразатиме дійсний стан справ.

Правдиве подання

Інформація має достовірно відображати операції та інші події, її слід подавати

відповідно до сутності операцій та інших подій, а не лише виходячи з їхньої юридичної форми.

Превалювання сутності над формою

Якщо інформація має достовірно відображати операції та інші події, то обліковувати їх і подавати треба відповідно до їхньої сутності та економічної реальності, а не лише виходячи з їхньої юридичної форми. Сутність операцій або інших подій не завжди відповідає їх юридичній формі.

Нейтральність

Інформація є нейтральною, якщо вона вільна від упередженості. Фінансові звіти не є нейтральними, якщо наведена в них інформація відібрана або подана так, що впливає на прийняття рішення або на судження з метою досягнення заздалегідь визначеного результату.

Обачність

Обачність – це дотримання певної обережності при формуванні судження, необхідного при оцінюванні за умов непевності, так, щоб активи або дохід не були завищені, а зобов'язання чи витрати – занижені.

Проте дотримання обачності не дозволяє, наприклад, створювати приховані резерви або надмірне забезпечення, навмисне занижувати активи або дохід чи навмисне завищувати зобов'язання або витрати, оскільки в такому разі фінансові звіти не будуть нейтральними, а значить і достовірними.

Повнота

Інформація у фінансових звітах має бути повною в межах її суттєвості та витрат на неї.

Порівнюваність

Інформація у фінансових звітах є порівнюваною, якщо користувачі спроможні визначати подібність чи відмінність цієї інформації від інформації в інших звітах.

Порівнюваність застосовується до:

- порівняння фінансових звітів різних суб'єктів господарювання;
- порівняння фінансових звітів того самого суб'єкта господарювання за різні періоди часу.

Важливою передумовою порівнюваності як якісної характеристики є надання користувачам інформації про політику, застосовану при складанні фінансових звітів, будь-які зміни у цій політиці та вплив таких змін.

Оскільки користувачі бажають порівнювати результати діяльності суб'єкта

господарювання, важливо, щоб фінансові звіти відображали відповідну інформацію за попередні періоди.

Обмеження щодо доречності та достовірності інформації

Своєчасність

У разі надмірної затримки з наданням, звітна інформація може втратити свою доречність. Для своєчасного надання інформації часто може виникати потреба скласти звіт раніше, ніж стануть відомі всі аспекти операції, що може зменшити корисність інформації. І навпаки, якщо затримати звітність до моменту, коли будуть відомі всі аспекти, інформація може бути абсолютно достовірною, але малокорисною для користувачів, які мали прийняти рішення раніше. Для досягнення оптимального співвідношення між доречністю та достовірністю передусім треба керуватися необхідністю задовольняти потреби користувачів, які приймають рішення.

Співвідношення вигоди і витрат

Співвідношення вигоди та витрат є поширеною проблемою. Вигоди, отримані від інформації, мають перевищувати витрати на її надання. Але оцінка вигод та витрат значною мірою робиться на основі суджень. Більше того, витрати не обов'язково несуть ті користувачі, які отримують вигоди. Вигоди можуть отримувати не тільки користувачі, для яких готується інформація. Через ці причини важко використовувати тест вигоди-витрати у будь-якому конкретному випадку. Однак особи, які розробляють стандарти, а також особи, які складають фінансові звіти, і користувачі мають усвідомлювати це обмеження.

Збалансованість якісних характеристик

На практиці часто треба знайти компроміс між якісними характеристиками. Загалом, мета полягає в досягненні відповідної збалансованості всіх характеристик для забезпечення цілей фінансових звітів. Відносна важливість характеристик у різних випадках є справою професійних суджень.

Порівняння з МСБО 14

В основу Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС) 18 "Звітність за сегментами" покладено переважно Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО) 14 (переглянутий у 1997 році), "Звітність за сегментами". Основні відмінності між МСБОДС 18 та МСБО 14 такі:

- У МСБОДС 18 подано інше, порівняно з МСБО 14, визначення сегментів. МСБОДС 18 вимагає від суб'єкта господарювання відобразити у звітності сегменти на тій основі, яка є належною для оцінки результатів діяльності в минулому і прийняття рішень щодо розподілу ресурсів. МСБО 14 вимагає відображення у звітності сегментів за видами діяльності та географічних сегментів.
- У МСБОДС 18 включено додатковий, порівняно з МСБО 14, коментар, для роз'яснення застосовності стандартів для обліку суб'єктами господарювання державного сектору.
- МСБО 14 вимагає розкриття інформації щодо результату сегмента, амортизації і зносу активів сегмента та інших суттєвих негрошових витрат. МСБОДС 18 не вимагає розкриття результатів сегмента. МСБОДС 18 заохочує (але не вимагає в обов'язковому порядку) до розкриття інформації щодо суттєвих негрошових доходів, що включаються до доходів сегмента, амортизації сегмента та інших негрошових витрат або грошових потоків сегмента, як це вимагає МСБОДС 2 "Звіт про рух грошових коштів".
- МСБОДС 18 не вимагає розкриття інформації про вторинні сегменти, але заохочує до певного розкриття мінімальної інформації як щодо сегментів діяльності, так і щодо географічних сегментів.
- МСБОДС 18 не визначає кількісних порогів, що їх належить дотримуватися у визначенні сегментів, які готують і подають звіти.
- У деяких випадках у МСБОДС 18 використовується інша, відмінна від МСБО 14 термінологія. Найбільш важливими прикладами є використання в МСБОДС 18 термінів "суб'єкт господарювання", "звіт про фінансовий результат", "звіт про фінансовий стан", "чисті активи / власний капітал". Еквівалентні терміни в МСБО 14 такі: "підприємство", "звіт про прибутки і збитки", "баланс", "капітал".